

JULHÄLSNINGEN 2015

*God Jul &
Gott Nytt År*

INNEHÅLL

JULHÄLSNINGEN 2015

UPPLANDS FORDONSHISTORIKER

1	ORDFÖRANDE HAR ORDET Jerry Dåversjö
2	SNÖSVÄNGEN Stig Larsson
4	MORRISTRÄFFEN I RÖRÅS Kerstin Carlsson
8	VETERANMARKNAD I KOVERSTA Stig Larsson
9	SMÅSVÄNGEN Stig Larsson
10	MARKNAD I EKEBYBODA Gunnar Flodén
12	VETERANDAG PÅ VISINGSÖ Stig Larsson
14	LÄTTVIKTSTRÄFF I NORRTÄLJE Gunnar Flodén
16	VETERANRALLY RUNT SVÄRDSJÖ Stig Larsson
18	TRIUMPH CLUB PÅ VISINGSÖ Gunnar Flodén
19	DKW MC-KLUBBENS 30-ÅRSJUBILEUM Rolf Wallén
20	NATTORIENTERING I ROSLAGEN Stig Larsson
22	FREDSPIPA PÅ VINDÖ Gunnar Flodén
23	MOPEDUM, NYNÄSHAMN Gunnar Flodén
24	NÄSTAN MED I ETT MC-GÄNG Lennart Mattsson
25	STORMARKNAD I HÅGA Rolf Wallén

Omslagsbilden:
Morriskortge i det vackra norska landskapet.

Tryck: SLU Service, Uppsala 2015

www.upplandsfordonshistoriker.se

Längs Route 66

ÅRET 2015 har varit ganska intensivt för egen del med mycket resor till länder som Amerika, England, Finland, Estland och även till Åland.

Det började med en båtresa till Estland med V S Busstrafik från Valbo. Jag blev faktiskt bjuden av bussbolaget genom Bosse Forsberg att följa med på en ”våra resor i Europa med buss”. Det var en rolig resa med allt – mat, fina hytter och stadsvandring i Tallin. Det var en mysig stad med ringmur och gamla byggnader, helt ok för ett återbesök. Nästa resa var med en buss från 1953, ägd och körd av Kebbe Kristoffersson från Örnköldsvik med 12 passagerare till Jyväskylä vinterrally i februari. Det var 143 st startande i alla möjliga storlekar. Där fanns allt i olika modeller och färger, från lastbilar, bussar, bilar och mc. På detta rally finns det en del bilmodeller från Ryssland.

Fram i mars åkte jag och sex personer till England för att bl.a titta på Bentley-fabriken i Crew utanför Manchester. Det var en sevärdhet i att se dem bygga bilar från grunden med mycket hantverk. Att priset blir högt förstår jag. Det fanns eget snickeri utskärning av skinn m.m. På löpande bandet fanns inte två bilar som var lika, alla med olika klädsel, färg, sedan eller cab. Bara rattarna var det säkert 25 personer som gjorde syningen med fina stygn, polering och mittdelen. Genomgången tog drygt fyra timmar. Vi besökte även Manchester för att åka på en rundresa i Beatles hemtrakter med besök på Strawberry Field och även där dom bodde som unga och senare i vuxen ålder. På kvällen var vi på deras klubb där Beatles uppträtt ca 230 ggr. Det var en intressant resa det också.

I mitten av maj åkte min äldsta dotter

Maria och hennes man Tore till det stora landet i väster, Amerika för en färd med bil på Route 66. Vi flög till San Fransisco över Grönland och landade i 30 graders värme. Vi bodde tre nätter i stan, och besökte China Town och kaj 39 som är en stor träffpunkt med barer, restauranger, kaffér m.m. På kvällen gjorde vi en båt-tur till Alcatraz, fängelseön med många kända fångar under åren. Vi var på en rundvandring på tre timmar och fick se cellerna, matsalarna, sjukhuset med operationsrummen. Man kan förstå att det inte var roligt att hamna på denna ö, som endast ett fåtal lyckades fly från ön.

Vi hämtade bilen vi hyrt och for kustvägen nr 1 till Los Angeles där vi bodde två nätter på det kända Hotel California, nära stranden i Santa Monica. Sedan vidare med tre nätter i Las Vegas – en upplevelse med paradgatan och alla sevärdheter, helikopterflygning över Grand Canyon, och stor gummibåt på Coloradofloden i tre timmar, fantastiskt!

Sedan var det att åka resten av Route 66 genom många stater och stopp för sevärdheter såsom bilmuseer, flygmuseer, indianboende, tåg, djurparker m.m. Efter 580 mil i en Chevrolet suv 2015 års modell skulle vi flyga från Chicago till New York där vi stannade i fyra nätter, med allt denna stora stad hade att erbjuda. Det var en upplevelseresa på 30 dagar man aldrig glömmmer.

Här hemma har klubben haft årsmöte i februari med ett trettiotal medlemmar, och stadgäändringar om att medlemsavgiften skall var betald senast 31 januari 2016. Upplandsrundan med start och mål i Valö. I juli var det Tobbes hemliga utflykt. Vår stora marknad med Börje S K och Aros M K, var en mycket lyckad marknad också i år. Dagligbilrallyt var förlagt i Skyttorp den 24 oktober. Några öppet hus har det varit med ett tiotal närvarande varje gång. Vi avslutar året med sedvanligt Lucikaffé med lotteri i Vaksala kyrkocentrum 8/12. ■

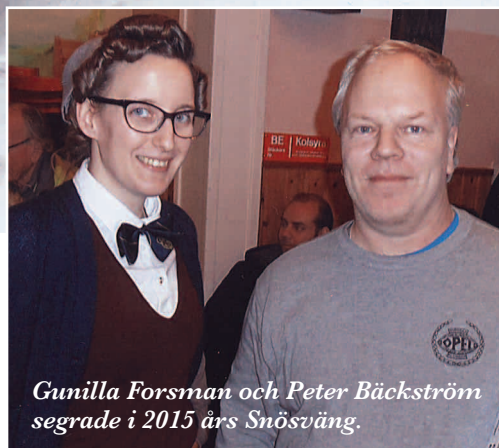
JERRY DÄVERSJÖ, ORDFÖRANDE

TEXT OCH FOTO: STIG LARSSON

När såg du en Morris 1000 Pick up sist. Ingen vanlig bil då och idag sällsynt.

Snösvängen

Gunilla Forsman och Peter Bäckström segrade i 2015 års Snösväng.

Årets Snösväng var det sjuttonde i ordningen och start och målplats var ny för året, Rönneberga Bygdegård. Det blev ett riktigt snörally i år, inte bitande kyla men snö i mängder.

NATTEN TILL denna lördag var vår Herre riktigt givmild med snö. Cirka 20 centimeter hade fallit under natten. När vi åkte från Knivsta på lördagsmorgonen snöade det ymnigt. Motorvägen var oplogad. Det var så mycket snö på motorvägen att underredet ”släpade i”. När Märsta-Arlanda passerades blev det bättre väglag. Här var det både plogat och saltat. Nu var det bara att ”stå på” ner till Rönneberga i trakten av Järna. Även dessa trakter var i full vinterskrud. Jag skulle tippa på att dryga decimetern nysnö fallit under natten.

Vi anlände i god tid till startplatsen. Klockan 9.30 var det samling och första start var 10.00. Före start bjöds samtliga deltagare på kaffe, läsk och goda smörgåsar. För att förhindra trängsel ”alla på en gång” var det start efter startnummer och 1 minut mellan varje fordon. Rallyslingan var drygt 5 mil. Alla vägar var bra plogade, men både sliriga och hala. Speciellt om man körde med somnardäck. Vi åkte Opel Kadett 1975 med nya dubbade däck som inköpts och monterats lagom till detta rally. Alla kontroller var bemannade där praktiska

och teoretiska prov förekom. Här fanns ingen chans att fuska med telefonen. Ingen rapport om att någon rallydeltagare halkat i diket. Däremot var det en bilist som kört i diket på vägen vi åkte. Bårgaren var på plats och ”spelade” upp olycksrubben. Vi fick stå i kö och vänta under tiden att bårgningen pågick.

Vid målet väntade ett mycket välfyllt prishbord men mängder av fina priser. Under tiden som rallyledningen räknade poäng och placering kunde deltagarna köpa smörgåsar, kaffe och korv i väntan på resultaten. ■

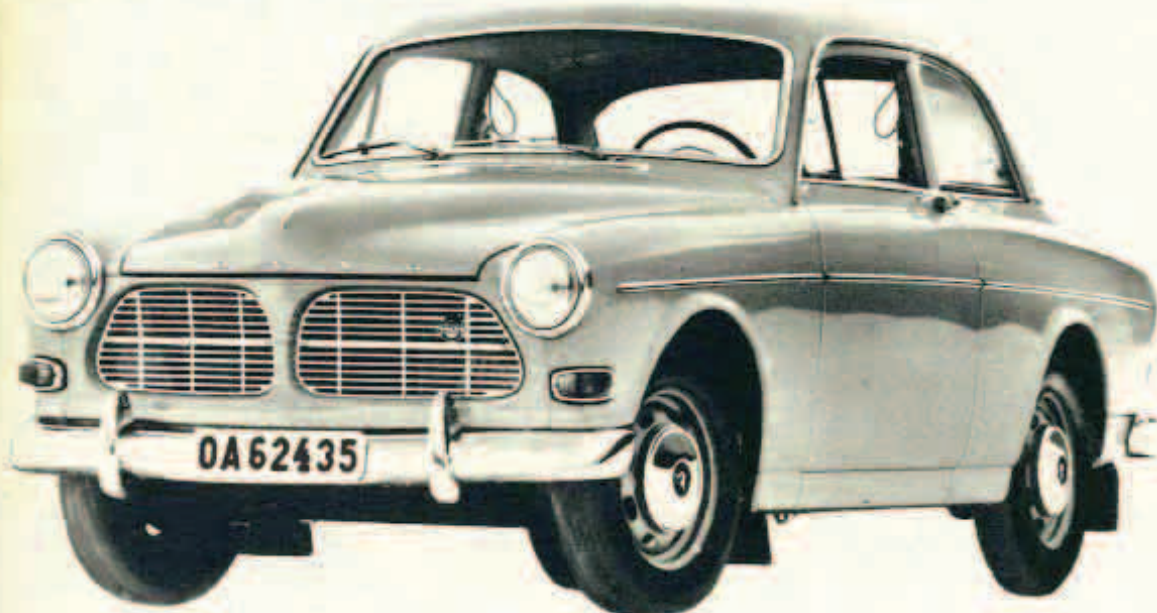
förnuft

*förnuft är att bestämma
den prisklass man har råd
med när man väljer bil*

*förnuft är att välja den
bästa tänkbara bilen
i den prisklassen*

*förnuft är att ta med
alternativet begagnad
bil i jämförelsen*

*förnuft är att välja
en beg. Amazon
med Riksgaranti*

raggmunkoflask.blogspot.com

i 10 000 kronorsklassen

Den nya Riksgarantin på begagnade Amazoner ger Er en helt ny form av ekonomisk trygghet. För 8-14 000 kronor kan Ni nu få en bil med komfort, utrymme och prestanda som egentligen ligger i betydligt högre prisklass. En begagnad Amazon med Riksgaranti har flera års bekymmerfri körning kvar och dessutom all den trygghet som kvalitet, ekonomi och säkerhet ger.

Fel som uppstår inom 6 månader, och som påverkar trafiksäkerhet och/eller driftsäkerhet, repareras enligt den skriftliga garanti som Ni får vid leveransen.

Riksgarantin gäller över hela Sverige. Garanti-reparationer kan därför utföras även hos annan Volvo-handlare än hos den som sålt bilen.

En begagnad Amazon med Riksgaranti har alltid minst två år kvar av Volvos PV-garanti. Ni slipper extra kostnader för vägnadsförsäkring.

Rationellt Näringsliv har visat att Amazon är den bil som bäst behåller sitt värde. Den är dessutom billigast i underhåll i sin klass.

VOLVO VÄRDE VAKAR
Beg. AMAZON med
riksgaranti
VOLVO VÄRDE VAKAR

Volvo-handlarna ger närmare information om vad Riksgarantin betyder just för Er.

VOLVO-HANDLARNAS • VOLVERK • VOLVO

Morris i ur och skur

Den 8 juli startade vi vår färd mot Röros i Janne Mattssons Morris Minor 1957. Med fyra personer och packning på taket med en motor på 35 hästkrafter blir det en tuff resa. Vädrets makter var emot oss så vi hade regn hela dagen. När vi så kom till dagens mål i Tännäs, en etapp på 50 mil, var det äntligen vackert väder. Det var skönt att ta en promenad innan middagen.

Tänk att gågatan i Röros var upplåten för vår Morris kortege. Häftigt

NÄSTA DAG åter regn och när vi åkte genom det vackra Norska landskapet var utsikten endast gråa moln. Vårt slutmål var Röstecamping utan för Röros där vi och ett 40 tal Morrisbilar installerat sig. Det var kallt bara någon plusgrad så det var skönt att komma in i vår stuga efter den sedvanliga hälsningsrundan.

Första dagen på träffen åkte damerna på "Hönseturen till Röros". Där guidades vi om den vackra staden Röros his-

toria. "Hönseturen" är damernas utflykt medan männen är kvar på campingplatsen och beundrade varandras bilar. På kvällen gemensam grillning Detta år iklädda tjocka jackor, mössa och vantar. Trots kylan spelade Morrisbandet som vanligt och vi värmdes av deras härliga musik. Bandet består av Morris entusiaster från Norge och Danmark.

På lördagen var det den stora kortege dagen. Fortfarande kallt men då

vi skulle besöka en gruva kom jackorna väl till pass. Vi åkte i kortege till Olavs koppargruva som låg i ett mycket vackert landskap. När vi kom ut från gruvan hade sommaren kommit. Solen sken och värmdes så nu åkte vinterjackorna av. Vi fortsatte vår kortege in mot Röros där den stora gågatan var öppnad för korgen. Det var en härlig känsla när ett 40 tal Morrisar gled fram bland alla människor som stod och vinkade. Vid

På träffen så rullade detta Norgebyggda monster in till deltagarnas stora förtjusning in. En Morris Minor 1000 med Volvo B 21 motor och vinsch.

Morrisbandet. Terje bjuder på ett bas solo.

Redo att gå ut och möta mygg o knott innan sänggående

Smelthyttan (Ett museum om kopparbrytningens historia) var det dags för årets fotografering och omröstning av de finaste bilarna. Vid kvällens gemensamma middag delades priserna ut och Jannes bil vann sin klass Morris Minor 2 dörrars original. Gissa om vi var stolta som åkt med i den bilen.

Nästa dag var dags att packa och bege oss hemåt efter den obligatoriska

fotograferingen av vinnarbilarna. Nu sken solen och det vackra landskapet visade sig från sin bästa sida.

På hemvägen stannade vi i Kårböle. Stugorna vi hyrde var trevliga och låg vackert nära Ljusnan. Tyvärr tyckte mygg och knott också det, så det var bara att vara kvar inomhus.

När vi startade nästa dag besökte vi nära Voxna ett fantastiskt Jim Reeves

museum. Det enda i världen. Ägaren guidade oss genom allt som han hade samlat under åren en otrolig samling fotografier, dokument och privata tillhörigheter. Ett museum vi kan rekommendera att besöka.

Hemfärden gick bra och väl hemma igen var vi mycket nöjda med årets Morristräff. ■

TEXT OCH FOTO: STIG LARSSON

En idyllisk marknad

Denna veteranmarknad startades av några eldsjälar inom veteranhobbyn från Österfärnebo. Året var 2013. Första marknadsåret infann sig 16 säljare.

PLATSEN DÄR marknaden hålls är på en gammal hembygdsgård i Koversta, beläget strax utanför Österfärnebo. Platsen innehåller gamla hus, bodar och lador. Allt är välskött och i väl underhållet skick.

Stora gräsmattor finns till förfogande för säljarna. Intill ligger åkermark där besökarna kan parkera sina bilar. En finbilsparkering med c:a 50 platser för veteranbilar fanns också. Dit hade även 20 talet veterantraktorer "hittat".

Antalet säljare har ökat för varje år och 2015 hade 24 säljare infunnit sig till denna idylliska marknadsplats. Om man jämför med de "stora" veteranmarknaderna i Sverige är denna marknad pytteliten, men läget tror jag inte att någon marknadsplats kan tävla mot.

Ingen behöver gå omkring och vara hungrig – grillad kory, hamburgare, smörgåsar, kaffe och läsk fanns att köpa. Denna varma marknadsördag hade glassen en strykande åtgång. Orter kring Dalälven har fått ett dåligt rykte för att det varit enorma mängder mygg av den besvärliga arten stickmygg, även kallade översvämningsmygg. De värst drabbade orterna har varit Österfärnebo, Gysinge och Tärnsjö. Under de senaste fem åren har en mycket effektiv myggbekämpning pågått. Myggen har bekämpats med BTI (ett biologiskt bekämpningsmedel) med förbluffade gott resultat. De senaste åren har varit i stort sett myggfria. Nu kan man gå på marknaden och leta veta-randelar och undersöka "skrotlådor" efter ter marknadsfynd i godan ro vilket var otänkbart för några år sedan. ■

Jordbrukstraktorer fanns på plats i anslutningen till finbilsparkeringen. Här visas tre av de ca 10 traktorer som var på plats. En BM 10:a i patinerat bruksskick med slätteragregat. Den tredje i raden är en Steyer. En traktor som inte importerats i många exemplar och är idag mycket sällsynt i veterantraktorkretsar.

På finbilsparkeringen i Koversta dominerade de Amerikanska 50- och 60-talsbilarna.

TEXT OCH FOTO: STIG LARSSON

Lång dags färd mot natt

Småsvängen gick av stapeln lördagen den 26 september med start och mål vid Lohärads bygdegård. Nattorienteringen hade samma start och målplats denna dag

NÅGRA FÖRARE var försenade till Småsvängen. Det var samling kl. 9.00 men först kl. 9.45 höll tävlingsledaren Tommy Hallberg en kort genomgång för deltagarna. Han informerade bl.a. om antalet kontroller och lite kryptiskt om vad som skulle kunna "drabba" de tävlande. Han nämnde även att en liten trevlig småbil och gott humör var bra att ha.

En maxgräns för fordonet var satt till totalt fyra meter när reglerna en gång för Småsvängen "spikades". Jag har åkt DKW-38 Luxus Cab i många års Småsvängar och den bilen håller det tillåtna måttet. MHS kontaktades om det fanns dispens att få för att använda en Opel Kadett-75 som enligt besiktningsinstrumentet är 4,15 meter lång. Detta mötte inget hinder. Anledningen till att åka Opel var i första hand att den är "pig-gare" efter vägen. Om det är regn och rusk är det betydligt behagligare att åka i en bil med värme och bättre komfort.

Alla fordon i dagens Småsväng som överskred maxgränsen 4 meter åkte på minuspoäng. Det fanns fordon på plats som mätte dryga 4,5 meters totallängd. De fick starta men fick straffpoäng.

Banlängden i dagens tävling var knappa 8,5 mil med mycket fina vägar. Vid starten var det ett manöverprov, som bestod av att stanna fordonet 1,5 meter från en stolpe. Det var svårare än man skulle kunna tro. Ett backprov fanns också. Där skulle man stanna 1 meter från en annan stolpe.

Utefter banan fanns 10-talet kontroller, varav tre var bemannade. Alla innehållande mer eller mindre kluriga frågor. Ett formulär med 24 bilar där bilmärke

Här försöker Ari Hakula att pricka in längden vid stolpprovet. Bilen är en Glas Goggomobil TS 300 från Vallentuna.

och i vissa fall tillverkningsland skulle anges, delades ut och skulle fyllas i under färderna och lämnas vid kontroll 6. Efter start gick färderna genom Sättraby, Edsbro kyrka, Skebo, Roslagsbro och Malsta.

Betyget för denna tävling blir att den var mycket välorganiserad. Tommy Hallberg med alla sina medhjälpare hade "fått till" ett bra rally. Det var ingen köbildning vid kontrollerna allt flöt på bra. Bara beröm från undertecknad med kartläsare Christer.

Efter målgång och prisutdelning intogs medhavd matsäck. Ingen ville sitta inomhus utan bord och bänkar bars ut. Det gick ju att förbättra sin solbränna i sommarvärmen denna varma septemberlördag. Tiden gick fort för oss som inväntade klockslaget 18.00 då nattorienteringen hade sin första start. ■

Mikael Öum Norsborg kammade hem segern.

Sandra Persson från Östervåla med kompisarna Tommi Sollerin, Bjursås, Patrik Hylander, Ornäs och Henrik Rydberg från Östervåla, fullastade med dagens fynd.

Upplandsmarknad med mersmak

Det var sannerligen inget fel på publiktillströmningen till lördagens marknad vid Ekebyboda norr om Uppsala. Många tusen besökare och säljare kom till Upplands Fordonshistoriska årliga veteran- och kuriosamarknad där ledordet för dagen var "återbruk".

GAMLA fordonsdelar, kopparföremål, porslin, kläder och mycket annat spännande kommer nu ännu en gång "åter-i-bruk" i ett nytt hem och i andras händer.

Trivsamt och trevligt menade många marknadsbesökare som Uppland Nyheters utsände talade med denna varma men något molniga septemberdag.

I marknadsvimlet möter vi Gerd

Carlsson från Dalarna som säljer dockskåp med dockmöbler och andra tillhörande miniatyrdetaljer.

– Sedan vi blev pensionärer har vi mer tid att besöka marknader för att sälja. Här på Uppsala marknad är det alltid trevligt, sa Gerd Carlsson.

Fullastade som vanligt vid denna höstmarknad möter vi Sandra Pers-

son från Östervåla tillsammans med killkompisar som just lastar av dagens skörd av kuriosafynd i den medföljande veteranbilen, en Buick från 1954. Efter en snabbfika vid bakluckan försvann de unga ut bland försäljningsstånden för att återuppta "skattjakten" på fler intressanta gamla bruksföremål från 1950-talet. ■

Fimblar var det gott om denna marknadsdag vid Ekebyboda.

Det var ett stort intresse för Ulf Carléns modellmotorer.

Veterandag på Visingsö

Vida Vätterns vackra pärla är Visingsö, här arrangerar Christer Claesson sedan över 20 år en veteranträff i slutet av juli. I år deltog ett 20-tal fordon vid veteranträffen. Det blöta sommarvädret hade gallrat en smula i deltagarlistan i år.

DE GAMLA fordonen startade vid Visingsös Nostalgimuseum med devisen: "För dig som gärna drömmer dig tillbaka...". Efter att deltagarna kollat och kommenterat de anlända fordonen rullade den gamla vagnparken ut på Visingsös småvägar för att lösa diverse uppgifter efter färdvägen. Precis lagom till starten kom dagens första sommarregn. ■

Veterandagens arrangör på Visingsö, Christer Claesson hälsar alla deltagare och besökare välkomna.

Det var många som gottade sig åt de gamla veteranerna som visade upp sig på Visingsö.

Det stilenliga ekipaget, en högerstyrd engelskbyggd A-Ford, med ägarna Karin och Jan-Erik Eskelsby tillsammans med vännerna Gudrun och Krister Hellgren samlar sig inför avfärd i tidspassande klädsel. A-Forden från 1931 är unik, det finns bara ett exemplar till i USA som är utrustat med läderklädsel, taklucka och dubbla reservhjul.

Ulf Vester ”stånkade” bullrande in till startplatsen på sin egenrenoverade Husqvarna 110TV dubbelport från 1934.

LÄTTVIKTSTRÄFF I NORRTÄLJE, 1 AUGUSTI

TEXT OCH FOTO: GUNNAR FLODÉN

Rospiggar på två hjul

Norrtäljebon Nicke Carlsson, 83 år, såg till att allt fungerade bra för alla deltagare.

Klubb "Lättviktsentusiasterna 98 cc" välkomnades till Roslagens famn av Norrtäljes egen Albert Engström i egenskap av Nicke Carlsson, 83 år ung. Lördagen den 1 augusti kunde Nicke räkna in ett gäng åksugna lättviktarryttare. Och nog blev det en munter resa på roslagsvägarna tillsammans med de tvåtaktsbolmande och glädjeskuttande 98-kubikarna.

DAGEN VISADE SIG bli en av sommarens bästa soldagar. Som bekant var det glest med dem i år. Femton förväntansfulla lättviktareägare med dito fordon representerade diverse spännande märken. Alla dessa småputtrande glädjemaskiner startades upp inför dagens efterlängtnade avfärd.

Lättviktsmotorcykelns tvåtaktsmotor är som bekant en tålig och seg "metallknota" att ha som drivkälla. Det enda motorn gapar villigt efter är en livsduglig gnista och en bensinlurk att gotta sig åt, då ställer den villigt upp på ägarens krav utan att knota!

Bensincyklarna, det vill säga lättvik-

tarna var 1930-talets fixstjärnor och storverk bland bönder och industriarbetare, fordon som idag är närapå bortglömda. Tyvärr!

Men inte denna dag i Roslagen. Fabrikat som Rex, Monark, Husqvarna, NV-8, Tiger, Diamant väntade ivrigt på att få visa upp sina färdigheter, still going strong!

Ett enda "motorbortfall" rapporerades in under dagens 3,5 mil långa etapp. Det var den klassiskt förekommande, "en loppa på stiftet" som stod för det. Ett sådant önskat stopp går oftast att fixa till efter vägen – det gjorde det också den här gången. Den välkända tvåtaktsröken

följde de framrusande lättviktsekipagen på de små slingrande vägarna i ett vykortsvackert landskap. De tidigare kostigarna var nu grus- eller oljegrusbelagda. Några stopp efter vägen bestod av lokala kulturupplevelser och matintag. Allt mycket uppskattat tillsammans med en glad lysande sol från jordens tak.

98-kubikaren kanske inte står högst upp i motorcyklarnas "närlingskedja?". Men ack, så roligt att gasa fram med dem!

Undrar om inte Albert också i sin himmel blev glad över att han åter fick åse de gamla lättviktscykellarna brumma fram i hans älskade Roslagen. ■

Magnus Viberg från Sundby körde på klubbträffens äldsta lättviktare, en Rex 1934 utan några besvär.

Efter mat- och kulturstopp bar det iväg igen ut längs de ringlande roslagsvägarna i ständigt solsken.

TEXT OCH FOTO: STIG LARSSON

Tre varv runt Svärdsjö

Söndagen började med avfärd från Tärnsjö i arla morgonstund. Vi skulle träffa familjen Leonardsson från Gävle i Sandviken klockan 8.00. Därifrån skulle vi åka tillsammans i deras Rover 75 av 1951 årsmodell till Svärdsjö för att delta i veteranrallyt.

VI ANLÄNDE till Svärdsjö i god tid. Första start var klockan 10.00, men en halvtimme före start var det ett improviserat förarmöte om hur rallyt var upplagt. Rallyt har legat på is i ett par år, men med nya krafter har detta populära rally återupptagits.

Det var oslagbart vacker natur där rallyt gick och som ”grädd på moset” var det strålade sol från en molnfri och härligt klarblå sommarhimmel. Landskapet i Svärdsjö med omnejd är mycket kuperat med ett stort antal småsjöar som denna dag låg spegelblanka. Kanske

hade vår Herre varit ute och strukit dem släta?

Start och mål var som vanligt vid arrangörsklubbens museum och klubblokal. Längs banan fanns tre praktiska prov. Det första vid start, det andra längs första rally slingan och det tredje vid mål.

Rallyt bestod av två rallyslingor. Varje etapp var cirka 3 mil. Utefter rallyslingorna fanns 10-talet kontroller med knepiga teoretiska prov. En kontroll var belägen vid Carl Larsson-gården i Sundborn. Många gamla och pittoreska

bondgårdar passerades – alla rödmålade. Men vi kunde även se nybyggda hus målade i herrgårdsgult eller dalablått.

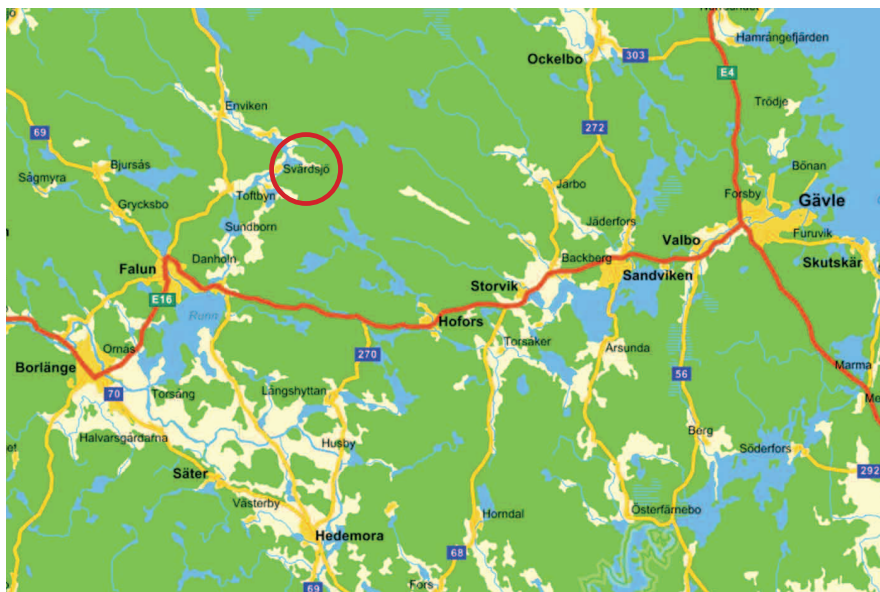
Fordonsparken var som vanligt i detta rally mycket varierande liksom årsmodellerna. En stor pampig 4,5 liters Bentley, 1928 års modell med öppen kaross. En Cord, 1936 med gräddgul kaross. Den mest sällsynta bilen var en Armstrong-Siddeley av 40-talsmodell. I solen blänkte också flertalet välputsade amerikanare med bländande lack och krom. En bläcksvart T-Ford, 1925, tuffade snällt runt längs de båda rallyslingorna.

En mycket välenoverad Ford Anglia årsmodell 1951, kom till start. Dessa billiga små Fordar är i dag mycket sällsynta. De kördes av sju ägare ”så länge” det gick. Sedan var det bilskroten som återstod efter en lång och trogen tjänst. Äldsta bilen i dagens rally var T-Ford, 1925. Den yngsta var en DAF 1975.

Med de båda rallyslingornas finurliga teoretiska frågor besvarade och de praktiska proven utförda, återstod bara att lämna in startkortet till rallyledning. I väntan på prisutdelningen kunde både kaffe och smörgåsar köpas. Bilmuseet var öppet så det var fritt fram att besöka det om så önskades.

När alla poäng var sammanräknade visade det sig att det var Svärdsjöbor på både 1:a och 2:a plats. Tredje platsen gick till Falun.

Vår bil, en Rover 75 från 1951, framfördes av Pelle Leonardsson från Gävle. Den placerade sig med sitt resesällskap på en hedersam femte plats. ■

RESULTAT

1. Gunnar Andersson	Opel Rekord 1953	Svärdsjö
2. Anders Österlund	Volvo duett	Svärdsjö
3. Ola Malm	Armstrong-Siddeley	Falun

Inte var dag man får se en 4,5 liters Bentley årsmodell 1928. Ägare Anders Tysk Falun

Leo o Britta Tatti från Vallentuna äkte MG

Triumph Club of Sweden

Färjeresan började vid Gränna hamn: Biljettkontrollanten tittade ner på de två personerna i den lilla utrymmessmåla gula Triumph-cabrioleten och frågade: "Är det bara ni två som ska åka?" (överflödig fråga; knappast möjligt med flera i en trång tvåsitsig cabriolet).

ÅRETS KLUBBTRÄFF var förlagd till Visingsö Hotell & Konferens vid Vättern.

– Frugan Eva och jag tycker att det här är jättetrevligt, man träffas bara en gång om året vid sådana här klubbträffar, säger Björn Hedlund från Västerås samtidigt som han knäpper fast suffletten inför natten på sin Triumph Spitfire Mk IV från 1972.

Klubbmötet pågick under två dagar i slutet av juli. Triumphägare från de nordiska länderna deltog också. ■

Spitfire IV

Björn Hedlund från Västerås vid sin Triumph Spitfire Mk IV från 1972.

– Min första bil var också en Triumph Spitfire som jag fick av farsan när jag fyllde 18 år, säger Björn och ler i kapp med sin solgula "traja".

En härlig syn på Visingsö för Triumphälskare.

DKW MC-KLUBBENS 30-ÅRSJUBILÉUM. 14–16 AUGUSTI 2015.

TEXT: ROLF WALLÉN FOTO: ÅKE KARLSSON OCH ROLF WALLÉN

För 30 år sedan bildades DKW Mc-klubben av några DKW-ägare i Uppsalatrakten. I spetsen stod UFH-veteranen Gunnar Eriksson (Norby-Gunnar) som samman kallade ett 20-tal intresserade till ett möte på ”Café Fågelsången” vid Svandammen. Sedan har åren rullat på och medlemsantalet ökat, inte lavinartat, men i en takt som vi då inte anade och som aldrig tycks sluta.

I förgrunden Reidar Ottesens RT 3 på 98 cc som Torunn Ottesen körde rallyt med, bakom den justerar Reidar Ottesen sin Super Sport före start.

En weekend på DKW

I DAG ÄR VI nästan 400 medlemmar varav drygt 40 är från Norge. Några tyskar, finländare och danskar hittar vi också i medlemsmatrikeln.

En weekend i augusti har vi varje år en samling för att mötas gamla och nya medlemmar, prata DKW i största allmänhet och utse en klubbmästare i tips-runderallyt.

Kursgården Biskops Arnö var samlingsplats för DKW Mc-klubbens årsmöte och rallyrunda 2015. På fredagseftermiddagen samlades deltagarna som i år var drygt 40 stycken. 25 DKW-motorcyklar varav hälften kom från Norge.

DKW-motorcyklarna representerade hela storleksskalan från Kerstin Östmars Diamant på 98 cc till Reidar Ottesens vätskekylda Super Sport på 600 cc.

Fredagskvällen ägnades åt grillning och mingling.

På lördagsförmiddagen startade mc-rundan och en välluktande (för en del) oljerök spreds i området söder om Uppsala. Den trivsamma turen i en historisk trakt avbröts halvvägs av matkontroll hos

en av våra medlemmar som mobiliserat hela familjen för att servera oss goda, grillade hamburgare och vätska.

Rundans andra halva avslutades vid Biskops Arnö där eftermiddagskaffet serverades. Under färdvägen hade svåra frågor ställts vid ett antal kontroller så det gällde att ha huvudet på skaft.

Årets klubbmästare korades och mottog vandringpriset under en mäktig trumpetfanfar. Alla deltagare fick priser från det välfyllda prisbordet.

Under kvällens supé underhöll det för dagen bildade ”Arnö Big Brass

Band” som bestod av Jan-Erik Östmar på bastrummet, Reidar Ottesen på gitarr och Gunnar Börjesson på ess-kornett. De framförde bl.a. ”Arnö Street Blues” tillsammans med den likaledes nybildade kören ”Arnö Hot Lips”. En upplevelse värd att minnas.

Arrangörsstaben hade gjort ett fantastiskt jobb där allt fungerade perfekt, det var både norska och svenska idéer som sammanförts.

På söndagsmorgonen var det dags att packa ihop och åka hem var och en till sitt. Några norrmän hade en hemväg på nästan 60 mil, snacka om entusiaster.

Som vanligt på våra möten hade vi också en enastående tur med vädret, tre dagar med sol och värme.

Nu får vi vänta i 5 år på nästa jubiléum. ■

Reidar Ottesens 600 cc vätskekylda Super Sport från 1931.

Prinsbil på finbesök

2015 års nattorientering som arrangerades av MHS gick av stapeln lördagen den 26 september med första start kl. 18.00. Start och mål var Lohärands bygdegård. Även en halvtimmes matuppehåll var förlagt till nämnda plats. Det satt verkligen perfekt med macka, korv och smörgås innan det var dags att se sig ut i nattmörkret för att ta sig an den andra etappen.

VÄDERLEKEN detta lördagsdygn var "magnifikt" en för årstiden solig och mycket varm lördag ersattes av en kväll med vacker stjärnhimmel och som kronan på verket, en fullmåne med mycket starkt ljussken. Den var vid vissa vägvsnitt smått bländande i vindrutan. Nu blev det inte becksvart som man befarat

vid matuppehållet. Men det behövdes en bra belysning för att se och "helst" hitta alla OK och PK-tavlor som tävlingsledningen "gömt" ute i terrängen.

Första etappen var lättare. Då fanns dagsljuset till hjälp. Det började mörkna sista delen av sträcken. Bas för kvällens och nattens övningar var Carl-Gustav Andersson som till sin hjälp hade en vältrimmad funktionärsstab. Vid genomgången före start "lugnade" Carl-Gustav deltagarna att han lagt en lätt orientering med fina vägar mest asfalt men även grusvägar förkom. Kvällens orienteringstävling innehöll förutom alla PK och OK, även tre bemannade kontroller på varje slinga. Där skulle deltagarna besvara frågor om bl. a Emil Lönneberga, damernas kjollängder genom årtionden, bilmärke på rallybilar som segrat i Monte Carlorallyt under årens lopp mm.

Första bemannade kontrollen var vid startplatsen. Den bestod av ett antal fyrkantiga klossar, ca 10 cm grovlek som skulle köras över. Kartläsarens uppgift var att hålla en till brädden fylld tillbringare med vatten med minsta möjliga vattenspill. Många tavlor (OK och PK) fanns utplacerade utefter rallyslingorna att söka rätt på för de tävlande. Alla tavlor stod säkert på rätt plats om du mätt avståndet rätt på karta och angivelse.

Deltagare från Upplandstrakten dominerade i antal anmälda. Som vanligt kom även många "långväga gäster" till start, bl. a från Linköping, Falun, Krylbo, Horn, Strängnäs, Mönsterås. Bilmärken och modeller varierade i dagens start-

fält. Minstingen i samlingen var en liten "vass" Morris Cooper S 1965. Bland tungvikterna märktes en Cadillac sedan De Wile-58 och en Buick Centura sedan -58. En Packard Eight 1601Cab 1938, kördes av Göran Eriksson som kommit ända från Flen för att delta.

Alla med motorintresse känner väl till prins Bertil i folkmun kallad motorprinsen. Han ägde och körde flera exklusiva bilar under sin livstid bland annat en Bugatti. Prinsen tävlade en hel del med sina bilar.

Störst uppmärksamhet bland de startande tilldrog sig en BMW 633 CSI Coupe, årsmodell 1977. Studerar man serviceboken till bilen står där att HKH Prins Bertil, Hertig av Halland, lämnat in bilen för service ett antal gånger. Han använde bilen i fyra år. Flertalet ägare har vårdat denna klenod efter prinsen. Nuvarande ägare är Bo Alm och Carl Gustav Andersson. Bo med kartläsare Kennet Karlsson deltog med bilen i nattorienteringen. Bilen har även deltagit i Svenska Rallyt ett par gånger.

Undertecknad med kartläsare Christer Berglund var kanske inte riktigt vakna under den andra etappen eftersom två OK tavlor missades. Sânt händer och vi deppade inte ihop för det. Allt klaffade annars perfekt och det var såsom Carl-Gustav sade vid genomgången före start, att de var en "lätt och lagom" orientering. Det blev en lång rallydag för vår del. Småsvängen under förmiddagspasset och nattorientering under kvällen och natten. ■

Segrarna i Nattorienteringen Bo Alm och Kennet Karlsson

Dagens och nattens segerekipage. Vid noggrann studie kan man se att det står Prins Bertil Hertig av Halland och ett monogram på motorhuven. Att herrarna Alm och Andersson har deltagit i Midnattssolrallyt ser man på dekalen i vindrutans överkant.

RESULTAT	
1:a	Bo Alm och Kennet Karlsson Rimbo
2:a	Anders Jansson Mölnbo
3:a	Roine Lind och Mats Mattson Knivsta

För att ha bästa möjliga "koll" i nattmörkret var OK och PK tavlor placerats, har Henrik Käll från Krylbo monterat 6 fjärrljus på sin Mercedes. Den vita Renault med två fartränder är ingen "vanlig" Dauphine". Det är en äkta 1093 som endast såldes till licensierade förare. Endast 2 exemplar finns i dag i Sverige. Bilen ägs av Björn Janard från Avesta. Undertecknads Opel Kadett är den tredje bilen, med smeknamnet "lille Skutt"

Fredspipa på Vindö

Ur avgasröret på min gamla "Atta", Crescent Autoped 54:a, puffade försonliga rökringar vid sommarens första startförsök.

DESSA RÖKSIGNALER var som en fredspipa där jag hör bäraren säga: "I sommar ska jag inte jävlas med dig. Vi ska ha trevligt tillsammans", samtidigt som tvåtaktsröken från mopedens avgasrör ackompanjerat av en uppiggande hoppande kolv i den späda Nymansmotorn på blott 39 cc.

Annat var det förra sommaren. Då var den gamla moppen sur – om det

var på mig är oklart – men den vägrade åtminstone att starta. Lyckligtvis är tvåtaktaren i regel positiv till kärleksfulla handpåläggningar. Ett nytt tändstift togs tacksamt emot, viket jag naturligtvis bjöd på. Handfast, men varlig rengöring av bensinkransfiltret, och lite klämmande här och där toppat med frisk luft i de alltför mjuka däcken, och vips var åkhumöret åter tillbaka.

Denna enkla "healing" har hållit sig intakt över vintern i det kylslagna plåtskjulet tillsammans med andra frusna "stålhästar" och gräsklippare. Man kunde ändå inte vara helt lugn. En lång vinters inaktivitet på Vindö kan få vem som helst att känna sig stel och omotiverad. Glädjande nog var oron i år helt obefogad. ■

"Här kan man inhallera frisk luft och andra nyttigheter"

TEXT OCH FOTO: GUNNAR FLODÉN

Nynäshamns enda kedjefånge kallas ”Atta”

Klubbesöket på Mopedum i Nynäshamn den 19 september var intressant. Vid entrén möttes vi av en ”Atta-moppe” utrustad med ett överdimensionerat kedjeskydd.

KNAPPAST NÅGON gör sig besvär med att försöka frita en gammal moped som dessutom är felmärkt.

– Den här är ingen 53:a, utan en 54:a, hävdade bestämt den gamle Ny-

mansexperten Stickan Bernström.

Det märktes att Nynäs är en hamnmetropol för ingen annan stans förtöjer man en gammal moppe med en rejäl fartygskätting. Här vill man försäkra sig

om och att kunna avhysa folk med trista avsikter som försöker lägga vantarna på en klassisk veteranmoped.

Typ tjuvarna i Pippi Långstrumps värld, Blom och Dunder-Karlsson. ■

TEXT OCH FOTO: LENNART MATSSON

En katt bland hermeliner

Det var en sommarkväll och jag var på väg hem från Ulva på min Svalan 120 cc. Då hamnade jag i ett sällskap med betydligt tuffare maskiner än min och möjligen betydligt tuffare förare och möjligen också med en annan bakgrund än min.

TREAN HAR rasslat i, motorn går jämt och stadigt och hastigheten är om inte svindlande så i alla fall god. En dånande åska bakom och en titt i backspeglarna säger att ett gäng, sju åtta stycken är på väg att svepa förbi. Grova avgaspiplar med mäktigt ljud och bakhjul med riktigt feta däck. Mina 2,25 tums är som trampcykeldäck i jämförelse.

Den siste i gänget hinner precis passerat när en person med gul väst resolut kliver ut på vägen och med stopptecken vinkar in hela gänget inklusive mig till en ficka med två vanliga anonyma bilar och några vanligt klädda personer. Några som känner MC-killarna tänker jag först. Några som bara vill snacka lite. Alla stannar, parkerar hojarna tar av hjälmarna tänds en cigg och tar det helt enkelt lugnt. Jag kan säkert åka vidare snart.

Men personen med stopptecken och myndigt beteende är polis. Det enda som visserligen signalerar detta är en vanlig gul keps med ett blåvitt band runt kullen som det står polis på. Jaha tänker jag, det tar väl en stund och det är precis vad det gör. Det ska blåsas och visas körkort och slås i register för dubbelkoll osv. Det tar tid. Ingen intresserar för mig. Jag sitter kvar på hojen och granskar dem framför mig. MC-Sweden står det på västarna, alla har sådana. En liten dekal på en bakskärm sägen något om Hells' Angels också. Jo, jo jag har hamnat i illustert sällskap med min 120 cc Svalan modell 1949.

Som sagt processen tar tid, inte utan gruff och småstrul heller. Allt är inte helt som det skall vara. En av poliserna nickar så småningom åt mig och konstaterar:

– Så du har också hamnat här?

– Ja, fel division tror jag.

– Du har en riktigt gammal maskin. Går den bra och fort?

– Nja, den går som den ska.

– Ja, de framför dig har ju lite tyngre grejor skulle man kunna säga.

Men du, säger jag, kan jag inte få blåsa så jag kan fortsätta hemåt. Det var en fotbollsmatch som lockade. Jovisst han hämtar alkometern i baksätet på en av bilarna. Svar negativt.

Har du fått tillbaka körkortet eller? Men jösses har du ingen koll, tänker jag. Men säger i stället: Det är ingen som har frågat efter eller velat se det. Jaha...ja, åk nu!

På rätt plats vid fel tillfälle eller...? Vi kom ju i grupp och ingen tänkte väl annat än att jag hörde till. Kanske en prospect?. Men vem som helst som tittrade en extra gång kunde nog genast se att "Nej är det inte möjligt." Självt fick jag ett gott skratt. ■

Motorböcker för dig och dina vänner.

Edition GUI

Du hittar böckerna på:

- Adlibris
- Välsorterade bokhandlare
- Direkt av författaren gunnarfloden@telia.com

TEXT: ROLF WALLÉN

Gediget utbud på liten marknad

Hela våren hade jag gått och längtat till vår klubbmarknad i Håga och den 9:e maj var det dags. Visserligen hade marknaderna i Viksta och Västerås redan gått av stapeln men Hågemarknaden är ändå något speciellt.

I VIKSTA är det för mycket folk att trängas med och kaffet och bullarna är inte bättre där än i Håga. Hur det var i Västerås i år vet jag inte för jag kom dit en dag för tidigt till ett tomt flygfält och fick vända hem igen med oförrättat ärende.

Det är egentligen märkligt att så få har fått upp ögonen för vår trevliga klubbmarknad.

I år var vi drygt 10 säljare med fina attraktiva saker. Min marknadsgranne och ”skohandlare” sålde bl.a. ett par nya Ecco-kängor och själv hade jag elsladdar, modellflygplan och några bilhandböcker till salu. Det var också trevligt att se Stikkan Larsson på benen igen efter hans ”sabbatsår”. Norby-Gunnar och Märta missar aldrig denna marknad och de bjöd som vanligt mig på varmkorv vid en av de raster jag hann med.

Två försäljare kom på motorcyklar, en med sidovagn och en solo. Hur försäljaren som åkte solomaskin fick med sig alla varor övergår mitt förstånd men han hade kanske lärt sig av de resande i korta varor som fanns förr i tiden.

Som sagt ett gediget utbud av fina varor som alla som inte kom och besökte marknaden missade. Bättre lycka nästa år.

De varor jag inte fick sålda i Håga tog jag med till Ekeby-Boda-marknaden så nu får jag leta fram nya grejer till nästa år och nästa Håga-marknad. ■

Överst: Kafferep eller möte på hög nivå?

Vänster: Bengt Öhrner får telefonbud på Ecco-kängorna.

Ovan: Ulf Rydbergs marknads ekipage

TEXT: ROLF WALLÉN

Motoräventyr på Sri Lanka

Efter ett par dagar på stranden i gassande sol bestämde vi oss för lite omväxling. Att julen var i antågande hade man ingen som helst känsla av. Några dagars utfärd runt ön skulle passa och då skulle vi också komma till höglandet med angenämare klimat för oss nordbor.

EN DAG GICK ÅT TILL ATT LETA UPP EN UTFÄRDSBIL, i detta fall taxi, som vi trodde skulle hålla ihop för strapatserna. I raden av taxibilar valde vi en Morris Oxford från början av 50-talet. Under lagret av damm såg den hyfsad ut jämfört med de andra. Föraren såg också hederlig ut. Han nappade på vårt förslag om en rundtur men han ville ha sin medhjälpare, ”vägvisare”, med för det var brukligt på långturer.

I ottan nästa dag lämnade vi Negombo, då var temperaturen drägliga 27 grader, för färd mot en nationalpark där vi skulle se på vilda djur. I bilen var vi förutom föraren och hans vägvisare jag och mina två vänner. Vid sidan om förarens pedaler låg en jeepdunk med bensin som hölls på plats av vägvisarens fötter. Locktätningen på dunken var nog inte helt perfekt för bensinlukten i bilen var påtaglig trots att alla rutor utom vindrutan saknades. Morrisen skramlade och gick och framför allt hängde den ihop på de gropiga vägarna och med den tunga lasten. Vartefter dagen gick blev det hetare och med jämna mellanrum måste vi rasta för att fylla kylarvatten i Morrisen och vätska i oss. Kokosmjölk från en nyöppnad nöt är en enastående överlevnadsdryck under dessa förhållanden.

Väl framme vid nationalparken fick vi klättra upp på en jeep som var skramligare än Morrisen men den kunde ta sig fram i parkens terräng utan att fastna. Hela eftermiddagen körde vi runt men vi såg inte en skymt av leoparder, elefanter eller vilda grisar. En flock hjortar, som inte hann gömma sej när vi kom skramlande, överraskade vi men det var inte särskilt upphetsande.

Innan det mörknade for vi vidare mot det inre av Sri Lanka och höglandet där engelsmännen tillbringade perioder då det blev för hett på låglandet. Att komma in på vårt hotell var som att ta ett steg tillbaka till början av 1900-talet. Gammal engelsk möblering och livréklädda upppassare. Visserligen var det mesta ganska slitet men atmosfären saknades inte. Efter supé och ett par gin och tonic, engelsmännens medicin mot malaria, var det skönt att krypa in under sängens moskitnät. Om man ska betygsätta indiskt gin kan man kort och gott säga att jag förstår malariamyggor som undvek individer som hade blodet uppblandat med den drycken.

Nästa morgon tog det oss nästan en timme att jaga bort alla små apor som försökte överta vår bil. Kanske tyckte de som vi att det var ett ovanligt prydligt ekipage. Vi kom i alla fall iväg till slut och körde mot Kandy för att besöka templet med Buddhas tand. Det gällde bara att inte komma för nära Jaffnahalvön där ”De tamilska tigrarna” höll till på den tiden. Dessa tigrar ville vi inte se. I Kandy letade vi upp templet och ställde oss i kön för att betitta Buddhas tand. Efter 45 minuters köande var vi framme men tanden var gömd. På en draperad låda under en stor glaskupa stod ett litet skrin som sades innehålla tanden. Kultur kan vara tidsödande!

Vår taxi hade vi skickat hem för från Kandy skulle vi ta tåget ner mot kusten. Taxin skulle hämta oss vid en station några mil från Negombo då tåget anlade på kvällen. Tidtabeller och Sri Lanka är inte helt förenliga men vårt tåg var inne på stationen i tid och vi satte oss i vänthallen och väntade på vår taxi.

Tiden gick och mörkret föll, det gör det plötsligt på Sri Lanka. Vi väntade och väntade men ingen taxi dök upp. Utanför samlades den lilla byns alla barn och många vuxna för att titta på oss exotiska främlingar.

Efter en dryg timme insåg vi att våra planer måste ändras. Nu gällde det att hitta en taxi som åtminstone hade en fungerande strålkastare. Sedan måste vi övertala föraren att köra till Negombo. Taxibilar fanns det och vi hittade också en med framåtriktat ljus, visserligen lite snedvridet men vi kunde i detta läge inte vara för kräsna. Övertalandet av föraren gick bra med hjälp av en bunt sedlar men även han skulle ha vägvisare och en dunk bensin med i bilen. 4-timmarsfärden till Negombo var ett stort lidande på den urusla vägen i den becksvarta kvällen men bilen höll ihop och det mesta i jeepdunken var nog kvar trots att bensinlukten i bilen tydde på det motsatta. Nästa dag skulle vi upp i gryningen för att tråla räkor med en lokal fiskare på hans primitiva utriggare med prisegel och flyttbar mast, men det blev ett helt annat äventyr.

GOD JUL!